AUGUSTINUS. ISIDORUS HISPALENSIS. REGULAE MONACHORUM
2. Hälfte 12. Jh. Seite 46r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=772
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

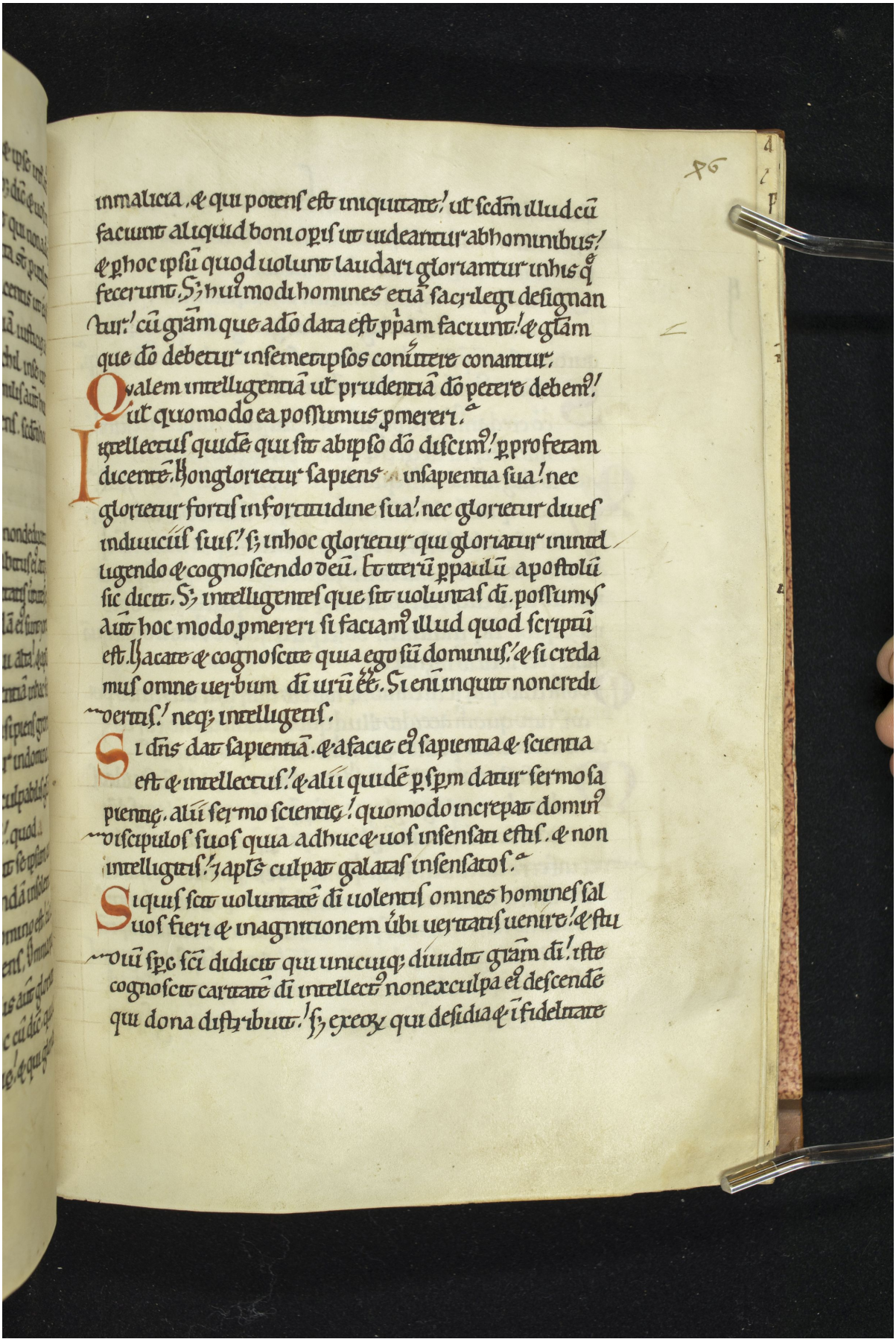

in malicia. & qui potens est iniquitate. ut scdm illud cū
faciunt aliquid boni opis ut uideantur ab hominibus.
& p hoc ipsū quod uolunt laudari gloriantur in his q̄
fecerunt. Sz huiusmodi homines etiā sacrilegi designan
tur. cū grām que a dō data est ppiam faciunt. & glām
que dō debetur in semetipsos conuertere conantur.

Qualem intelligentiā ut prudentiā dō petere debem⁹.
ut quomodo ea possumus pmereri.

Intellectus quidē qui sit ab ipso dō discim⁹. p profetam
dicentē. Non glorietur sapiens in sapientia sua. nec
glorietur fortis in fortitudine sua. nec glorietur diues
in diuiciis suis. sz in hoc glorietur qui gloriatur in intel
ligendo & cognoscendo deū. Et iterū p paulū apostolū
sic dicit. Sz intelligentes que sit uoluntas dī. possumus
aūt hoc modo pmereri si faciam⁹ illud quod scriptū
est. Vacate & cognoscite quia ego sū dominus. & si creda
mus omne uerbum dī urū ēē. Si enī inquit non credi
deritis. neq; intelligetis.

Si dn̄s dat sapientiā. & a facie ei⁹ sapientia & scientia
est & intellectus. & alii quidē p spm datur sermo sa
pientie. alii sermo scientie. quomodo increpat domin⁹
discipulos suos quia adhuc & uos insensati estis. & non
intelligitis. z apls culpat galatas insensatos.

Siquis scit uoluntatē dī uolentis omnes homines sal
uos fieri & in agnitionem ūbi ueritatis uenire. & stu
diū spc sci didicit qui unicuiq; diuidit grām dī. iste
cognoscit caritatē dī intellect⁹ non ex culpa ei⁹ descendē
qui dona distribuit. sz ex eoꝝ qui desidia & i fidelitate